

La boxa al Baix Guinardó i a Can Baró

Àngel Navarro Baselga, una vida dedicada al pugilisme amateur

Carles Sanz

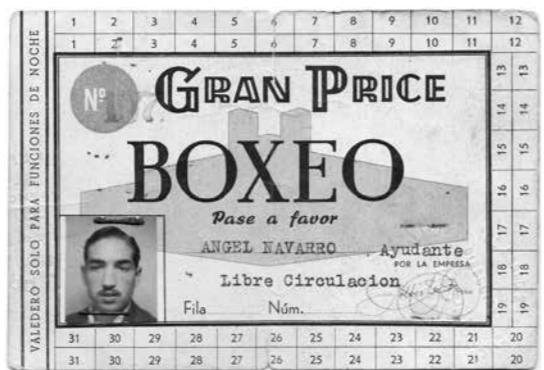
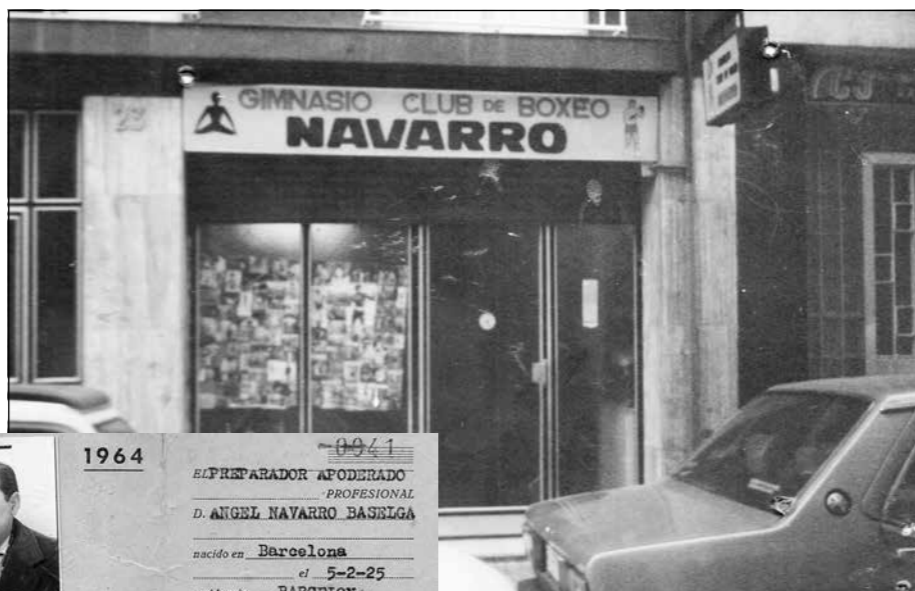
La boxa als nostres barris té els seus precedents en la persona d'Antoni Blanch boxejador professional a la dècada dels vint i principis dels trenta del segle passat. A l'any 1933 es retira i es converteix en preparador. El pugilisme era la seva vida. Llavors muntà en un soterrani d'un bar de la família, a prop de la plaça Sanllehy, concretament a l'avinguda de la Mare de Déu de Montserrat número 31, actualment bar Eddy, un club de boxa. Ràpidament va tenir deixebles (Sentis, Lenda, Giménez, Totó, Cintes, etc), però l'esclat de la Guerra Civil va trencar l'activitat. Posteriorment, als inicis dels anys quaranta, va anar de barri en barri, per manca de locals, fins que finalment va instal·lar-se a una sala de ball de la Barceloneta.

Blanch serà també conegut per ser el preparador i gendre de Bobby Ros, Francesc Caparrós, un dels púgils més coneguts dels anys cinquanta i seixanta, campió d'Espanya de pes lleuger i veí de Can Baró, concretament al carrer José Millán González. No molt lluny d'on tenia Blanch el seu local de boxa, al carrer Praga número 48, a l'any 1957, s'inaugurava el gimnàs Olímpico, just davant del cinema Ibèria.

Àngel Navarro va néixer a Barcelona el 5 de febrer de 1925 i aviat es va interessar pel món de la boxa

Àngel Navarro Baselga, veí del carrer Alcalde de Móstoles, al Baix Guinardó, ex-boxejador, portava ja alguns anys federat com a preparador de boxejadors amateurs i en aquest gimnàs va poder continuar amb aquesta activitat i també com a professor de cultura física i massatgista esportiu.

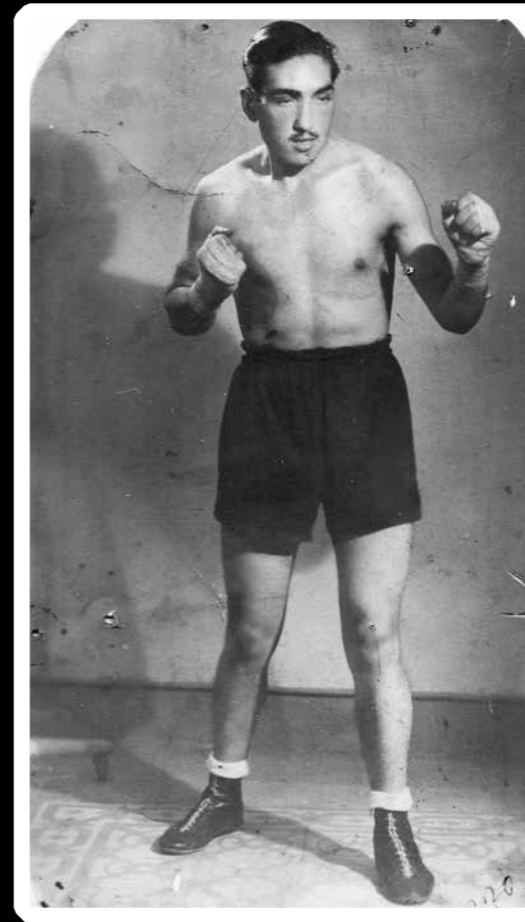
Àngel Navarro va néixer a Barcelona el 5 de febrer de 1925 i aviat es va interessar pel món de la boxa ja que el seu germà, Julian Redón Baselga (eren germanastres), a més de boxejador també es va fer entrenador i apoderat. L'any 1949 entra a treballar

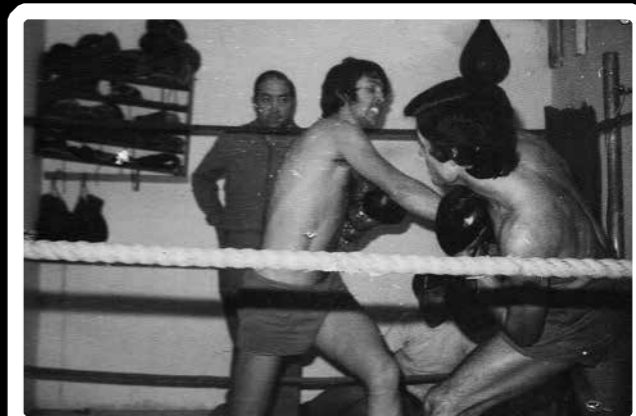
De dalt a baix: Local al passatge Nogués 23 a l'any 1982; diversos carnets d'Àngel com a preparador de boxa de la Federació Catalana i passis de lliure circulació al Price

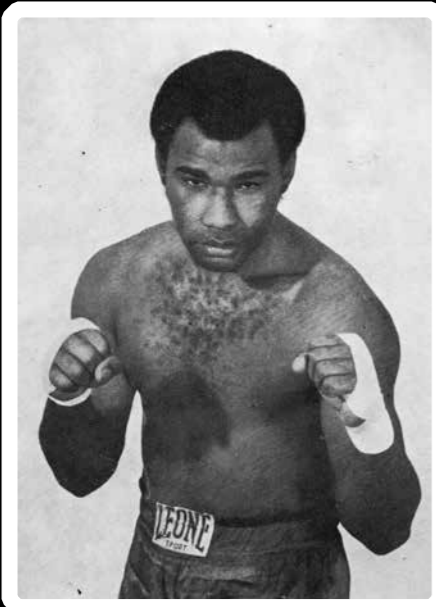
als tallers de la Companyia d'Aigües de Barcelona. Dos anys abans s'havia tret el títol de professor de boxa i havia començat a entrenar a púgils amateurs. L'any 1953 la Companyia d'Aigües va construir pisos pels seus treballadors al carrer Alcalde de Móstoles però només per a casats. Àngel va haver de casar-se ràpidament amb la seva nòvia, Carmen Pascual Lázaro, i d'aquesta manera poder accedir a la vivenda, en la qual va viure tota la seva vida. Va tenir tres fills Maria Rosa, Juanjo i Àngel Ramon.

L'Àngel, a la Companyia d'Aigües, disposava d'una jornada intensiva de feina que el va permetre per les tardes fer l'activitat que li agradava. Tampoc en aquells anys el sou donava per arribar a final de mes i tenir dues feines era molt normal. Àngel portava a la dècada dels cinquanta púgils amateurs, alguns del Frente de Juventudes, organisme que els permetia en aquells anys poder presentar-se als campionats regionals amb la intenció d'anar després als nacionals. Així mateix, com s'esmentava anteriorment, l'any 1957 començà també a treballar al gimnàs Olímpico del carrer Praga portant púgils amateurs de diverses categories. Allà feia també de professor de cultura fi-

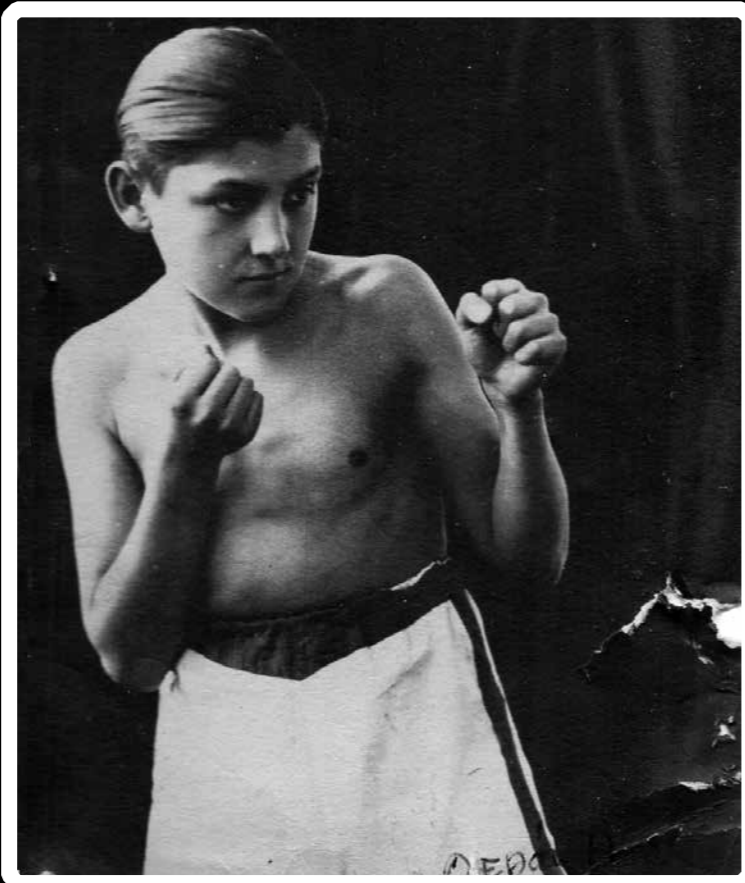
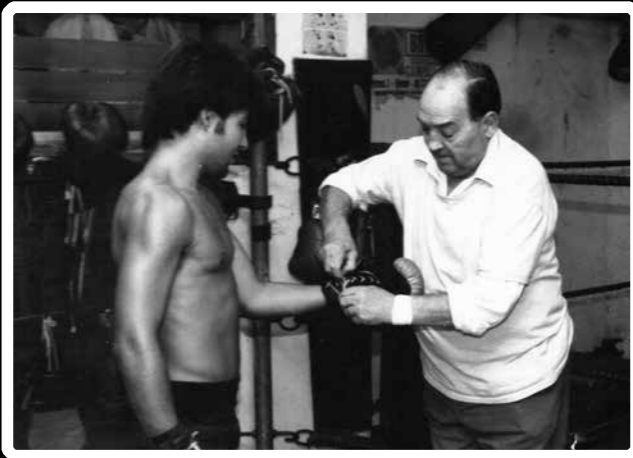
A sobre, Àngel Navarro en la seva època de boxejador a l'any 1949. La resta d'imatges, Àngel Navarro com entrenador i preparador de boxa a les dècades dels cinquanta als setanta, tota una vida dedicada a l'esport

Girant cap a la dreta:
Alex Cardoso, campió d'Espanya a l'any 1980, un dels púgils entrenat per l'Àngel durant una dècada.

El nebot de l'Àngel, fill d'un seu germà. Demostració de gimnàstica d'una escola del barri a l'Olímpico del carrer de Praga el desembre de 1967. Navarro amb un grup de púgils que entrenava el 1958. Entrenament al passatge Nogués a la dècada dels seixanta

sica i per on van passar als anys seixanta diverses escoles privades del barri, com és el cas de l'acadèmia Alfonso X, per tal de complir amb la normativa educativa de gimnàstica obligatòria a primària i a batxiller elemental. Amb el seu bon caràcter i els seus coneixements, centenars de nens i nenes del barri van fer els primers exercicis de cultura física amb l'Àngel, amb la llavors denominada *gimnàstica sueca*.

Massatgista esportiu

Dintre de l'especialitat com a massatgista esportiu entre 1955 i 1961 va portar l'equip de futbol de la seva empresa Aguas de Barcelona, fent l'entrenament a diversos camps de futbol com l'Europa o el Martinenc. Als anys seixanta i setanta, Àngel entrena boxejadors amateurs que arriben a disputar campionats de Catalunya, també en algun cas d'Espanya, així com a cente-

La davallada de la boxa als anys vuitanta fa que alguns gimnassos es converteixin també en locals d'arts marciais

nars de vetllades pugilístiques. És el cas de José Bisbal, pare de l'actual cantant David Bisbal, que guanya el campionat d'Espanya a Almeria el 24 d'agost de 1963 en la categoria de galls. També cal fer menció d'un germà de Santiago Mostajo, el ciclista que va muntar un velòdrom als anys seixanta al carrer Encarnació, antic camp de futbol de l'Europa i del Gràcia, i que va tenir a Navarro com a preparador.

En el món de la boxa s'ha d'esmentar la Sala Price de Barcelona al carrer Floridablanca, ja que es convertirà en el centre de tot aquest món de la boxa amb vetllades setmanals, se celebraven totes les finals dels campionats de Catalunya amateurs. El van enderrocar a finals de 1972, quan l'empresa Nuñez y Navarro hi va fer un gran bloc de pisos. Amb la mort del Price va quedar la boxa com un esport marginal a la ciutat. Abans de ser el Price havia estat La Bohemia Modernista, on també es feien vetllades de boxa, encara que amb menys localitats pel públic. L'Àngel al Price va portar molts dels seus boxejadors.

Un gimnàs propi

Amb llarga trajectòria i experiència, a l'any 1972 va decidir muntar el seu propi gimnàs. Primer va tenir un local, entre els anys 1972-1975, a l'actual seu de la Delegació del Govern a Barcelona al carrer Mallorca, posteriorment va llogar un pis al carrer Sardanya entre els carrers Encarnació i Tardit, entre 1975 i 1981. Després de l'època daurada de la boxa a Espanya als anys

setanta, aquest esport comença a anar a la baixa. La televisió i la premsa li donen l'esquena, quan al 1982 els socialistes entren al govern són contraris a la boxa professional i suprimeixen les emissions per televisió. "El paró de los 80 enfrió la afición. Desapareció el viejo aficionado que había visto el boxeo triunfante de los 70", comenta el periodista Julio González.

La davallada de la boxa als anys vuitanta fa que alguns gimnassos es converteixen també al mateix temps o pràcticament al cent per cent en locals d'arts marciais, especialitats que varen posar-se de moda a través de la televisió. Als nostres barris tenim dos exemples molt clars d'això: l'emblemàtic Olímpico del carrer Praga, el seu propietari Frias el va deixar i es va convertir en l'actual Gimnàs Montserrat. Escola d'Arts Marcials (karate, taekwondo, judo, capoeira i kick boxing, aquest últim una mena de barreja entre boxa i arts marciais). L'altre, va ser el gimnàs Yawara a la Ronda del Guinardó, 54-56, que el seu propietari Ferrer va iniciar al barri la pràctica d'aquests esports japonesos, tot i que també tenia equip de futbol. Va tancar als anys noranta.

És en aquesta difícil conjuntura i moment baix de la boxa, amb pèrdua d'afició i amb contades velades pugilístiques, que Àngel Navarro continua apostant pel joves amateurs. Finalment, a l'any 1982 crea el Club de Boxa Navarro al passatge Nogués, 23, entre els carrers Sardanya i Travessera de Gràcia, un gimnàs que serà un dels locals de referència en el món de la boxa a Catalunya.

En tota aquesta trajectòria, a la dècada dels vuitanta, centenars de boxejadors van passar per les seves mans, alguns de la talla de Alex Cardoso, campió d'Espanya i de Catalunya, que va tenir a l'Àngel com a preparador més d'una dècada, cosa gens habitual en aquest esport. Altres noms a destacar són Rocamora, que fou campió de Catalunya en la categoria superlleugers o Abderrazal Oulad, campió de Catalunya a l'any 1993, així com molts altres.

L'any 1994 la Federació Catalana de Boxa li fa un homenatge pels anys dedicats com a preparador de la boxa amateur. Un any després va morir el seu fill Juanjo, un cop molt fort pel seu estat d'ànim. L'any 1996 i amb 71 anys tanca el local i deixa definitivament de ser entrenador i preparador de boxejadors. Va morir el 2005 rodejat de la seva família a casa seva al carrer Alcalde de Móstoles.

José Bisbal, campió d'Espanya a la categoria galls, un dels valors de l'Àngel com entrenador i preparador, el 24 d'agost de 1963

